

अतिक्रुपामुत्पादयन्नाह दष्टमिति अस्मिन्बिले संसारकूपे पतितम् तत्र च कालाहिना दष्टमेवमपि क्षुद्रसुखेष्वेव उरुस्तर्षस्तृणायस्यतम् दक्ष्यमानः
कथं समुद्धरणीय इति चेत्तत्राह आपवर्ग्यैः अपवर्गबोधकैः वागमृतैरासिंचेति ॥ १० ॥ तद्विश्वासाथं विद्वत्सभायां निर्णीतमहंवक्ष्यामीत्याशये
नाह इत्थमिति ॥ ११ ॥ १२ ॥ ज्ञानादिभिरुपबृंहितान्तत्सहितानित्यर्थः ॥ १३ ॥ तत्र ज्ञानं कथयति नवेति प्रकृतिपुरुषमहदहंकारपं
चतन्मात्राणि एकादशेन्द्रियाणि पंचमहाभूतानि त्रयो गुणाः एतान् भावानष्टाविंशतितत्त्वानि भूतेषु ब्रह्मादिस्थावरांतेषु कार्येषु अनुगतानियेन
ज्ञानेनेक्षेत अथ एष्वपि भावेषु एकं परमात्मतत्त्वमनुगतं येनेक्षेत कार्यकारणात्मकं जगत् परमकारणात्मकमेवैतत् ननु ततः पृथगितियेन पश्यतितज्ज्ञा

दष्टं जनं संपतितं बिलेऽस्मिन् कालाहिना क्षुद्रसुखो रुरुतर्षम् ॥ समुद्धरैर्न रूपयाऽपवर्ग्यैर्वचोभिरासिंच महानु
भाव ॥ १० ॥ श्रीभगवानुवाच इत्थमेतत्पुराराजाभीष्मंधर्मभृतां वरम् ॥ अजातशत्रुः प्रच्छ सर्वेषां
नोऽनुशृण्वताम् ॥ ११ ॥ निवृत्ते भारते युद्धे सुहृन्निधनविबहलः ॥ श्रुत्वा धर्मान् बहून्पश्चान्मोक्षधर्मान् पृच्छ
त ॥ १२ ॥ तानहं तेऽभिधास्यामि देव व्रतमुखाच्छ्रुतान् ॥ ज्ञानवैराग्यविज्ञानश्रद्धाभक्त्युपबृंहितान् ॥
॥ १३ ॥ न वै कादशपंचत्रीन् भावान् भूतेषु येन वै ॥ ईक्षेताथैकमप्येषु तज्ज्ञानं मम निश्चितम् ॥ १४ ॥ एतदेव
हिविज्ञानं न तथैकेन येन यत् ॥ स्थित्युत्पत्त्यप्ययान्पश्येद्भावानां त्रिगुणात्मनाम् ॥ १५ ॥

नमित्यर्थः ॥ १४ ॥ विज्ञानमाह एतदेवेति श्लोकार्धेन यत्तदा येनैकेनानुगतानेकात्मकान् भावान् पूर्वमैक्षतान् तथा पूर्ववनेक्षेत किंतु तदेकं पर
मकारणं ब्रह्मैव तदा एतदेव विज्ञानमुच्यते एतदुक्तं भवति परोक्षज्ञानेनापरोक्षभ्रमस्य दिङ्मोहादिष्विव निवृत्त्यभावात् तदात्मकं जगत् पश्यंस्त
थात्मनः पृथक् सदिति मन्यते अपरोक्षज्ञाने तु बाधितमेव जीवन्मुक्तः संस्कारशेषं पश्यति अतः परोक्षापरोक्षज्ञाने ज्ञानविज्ञानशब्दाभ्यामु
च्येत इति एकेन सर्वकार्याणामनुगतिकार्याणां पृथगसत्त्वं चोपपादयति सार्द्धेन तत्र यदि न कदाचिदनीदृशं जगदित्यादिमतेनैतेषां भावानामुत्पत्त्याद
यो न स्युः तर्हि कारणस्यैकस्याभावादेकात्मता मिथ्यात्वं च न स्यात् अतस्तेषामुत्पत्त्यादीन् साधयति स्थितीति त्रिगुणात्मनां सावयवानामित्यर्थः
विमंताभावा उत्पत्त्यादिमंतः सावयवत्वात् घटादिवदिति पश्येत् ॥ १५ ॥